

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH100018
NAZWA
OBSZARU Cisy w Jasieniu

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH100018	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Cisy w Jasieniu

1.4. Data opracowania 2008-11	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2017-03
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 9 lutego 2017 r. w spr. soo Cisy w Jasieniu (PLH100018)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.5693

Szerokość geograficzna
50.9976

2.2. Powierzchnia [ha]:
19.68

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL11	Łódzkie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
9170			15.35		M	D			
91E0			1.39		M	C	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość	Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C			
											Stan			

						Min	Maks		C R V P		Populacja	zachowania	Izolacja	Ogólnie
--	--	--	--	--	--	-----	------	--	---------	--	-----------	------------	----------	---------

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze			Motywacja						
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
P		Dactylorhiza fuchsii						R			X			X
P	5189	Huperzia selago						R		X				X
P		Lilium martagon						V						X
P		Listera ovata						V						X
P		Streptopus amplexifolius						V						X
P		Taxus baccata			2000	2000	i	C						X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
--------------------------------	--------------

N17	7.78
N10	2.15
N06	18.16
N16	71.92
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski [7] obszar Natura 2000 Cisy w Jasieniu PLH100018 położony jest w prowincji Wyżyn Polskich [34], podprowincji Wyżyny Małopolskiej [342], makroregionie Wyżyny Przedborskiej [342.1] i mezoregionie Wzgórz Radomszczańskich [342.11]. Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej położony jest w Krainie Małopolskiej (VI), w Mezoregionie Niecki Włoszczowskiej (VI.19) [4]. Administracyjnie obszar położony jest na terenie województwa łódzkiego w powiecie radomszczańskim, w gminie Kobbie Wielkie. Według administracji Lasów Państwowych znajduje się w granicach Nadleśnictwa Gidle, w leśnictwie Żytno. Obszar Natura 2000 od północy graniczy bezpośrednio z rzeką Mękwą, a od wschodu ze stawami rybnymi w Jasieniu. Na terenie obszaru nie ma stałych zbiorników wód powierzchniowych, jednak większość terenu jest podmokła. Poziom wód gruntowych jest wysoki (na większości terenu obszaru Natura 2000 pomiędzy 0,3 a 0,6 m), a miejscami występują lokalne zabagnienia i zastoiska. Przez rezerwat i wzdłuż jego granic przepływa kilka cieków. Mają one w większości pochodzenie antropogeniczne – są to dawne rowy odwadniające, które jednak samoczynnie „unaturalniły się”, meandrując i powodując zabagnienie płaskich brzegów. Obecnie przepływ wody w ciekach jest bardzo powolny. Największy i najważniejszy jest ciek w południowej części obszaru Natura 2000 (rezerwatu przyrody). Wzdłuż jego brzegów znajduje się kilka nisz źródliskowych. Podstawowe znaczenie dla stosunków hydrologicznych ma gospodarka prowadzona na sąsiednich stawach rybnych, zwłaszcza utrzymywany w nich poziom wody. Obszar oddzielony jest od stawów groblą, a w północno-wschodniej części także nasypem ziemnym, co częściowo hamuje odpływ wody. Obszar Natura 2000 Cisy w Jasieniu PLH100018 pokrywa się w całości z rezerwatem przyrody „Jasień”.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze PLH100018 przedmiotem ochrony jest siedlisko 91E0, ujęte w Załączniku I Dyrektywy siedliskowej. Dodatkowo w obszarze zinwentaryzowano siedlisko 9170 o reprezentatywności nieistotnej dla ochrony w obszarze.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Typowo wykształcone fitocenozy łęgowe zajmują w obszarze małą powierzchnię. Najczęściej mają postać kilkumetrowego pasa wzdłuż cieków. Większość z tych cieków ma genezę antropogeniczną – są to rowy odwadniające, które w wyniku spontanicznych procesów uległy w różnym stopniu modyfikacji i upodobnieniu do cieków naturalnych. Największy ciek płynie wzdłuż północno-zachodniej granicy obszaru, meandrując i stwarzając dogodne warunki siedliskowe do rozwoju łęgu jesionowo-olszowego, jednak jego powierzchnia jest niewielka. Drzewostan buduje tu głównie olsza czarna *Alnus glutinosa* z domieszką jaworu *Acer pseudoplatanus* i świerka *Picea abies*. Znamienny jest udział cisa *Taxus baccata* w tej fitocenozie. Podszyt buduje głównie czeremcha zwyczajna *Padus avium*. Występuje tu także porzeczka czarna *Ribes nigrum*, porzeczka alpejska *Ribes alpinum* i kwitnące okazy bluszczu pospolitego *Hedera helix*. Runo rozwija się dobrze i ma charakter łęgowy, w części północno-wschodniej pojawiają się także gatunki olsowe, np. knieć błotna *Caltha palustris*. Małe cieki płyną wzdłuż grobli przy granicy obszaru i stawów rybnych. Przepływ ich wody jest zmienny w ciągu roku (niektóre odcinki wysychają) i zależny od wypełnienia stawów rybnych. Pas łęgu jest tu bardzo wąski, odsłonięty od północy (brzeg lasu) i narażony na niekorzystne oddziaływania antropogeniczne, związane z penetracją, pracami przy pielęgnacji i utrzymywaniu stawów, a także oddziaływaniem „efektu brzegowego”, np.: nadmierny dostęp światła, wnikanie gatunków nieleśnych i inwazyjnych (np.: nawłocie *Solidago* sp. div.), zagrożenie wiatrolomami i pożarami. Pomimo to utrzymują się cenne i rzadkie składniki flory: liczydło górskie *Streptopus amplexifolius*, starzec kędzierzawy *Senecio rivularis*, bluszcz pospolity *Hedera helix* i inne. Bardzo istotny jest ciek, przecinający południową część obszaru. Jest to dawny rów odwadniający rozległe niegdyś tereny bagienne, położone na wschód od obszaru Natura 2000. W wyniku działania stałego i stosunkowo obfitego przepływu wody uległ on spontanicznym

przekształceniom. Koryto meandruje, występują podcięcia wysokich i zabagnienia płaskich brzegów. Fitocenozy łąkowe rozwijają się do odległości kilku metrów od obu brzegów cieku. Drzewostan tworzy głównie olsza czarna *Alnus glutinosa*, w domieszce rośnie jawor *Acer pseudoplatanus*, brzoza omszona *Betula pubescens* i świerk *Picea abies*, w kilku miejscach także jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*. Stałą domieszkę stanowi również cis *Taxus baccata*. W podszycie licznie rośnie czeremcha zwyczajna *Padus avium*, częsty jest również wawrzynek wilczczyko *Daphne mezereum*. Runo jest bujne, ale ma charakter mieszany. Ważnym elementem są nisze z olszyną źródliskową. Są to liczne małe (średnicy kilku-kilkunastu metrów) nisze przykorytowe z wysiękami wody; niekiedy lekko zabagnione, szczególnie częste po południowej stronie koryta. W tych miejscach rozwijają się fragmenty zbiorowisk o charakterze olszyny źródliskowej (olsu źródliskowego), z udziałem rzeżuchy gorzkiej *Cardamine amara*, przetacznika bobowniczka *Veronica beccabunga*, licznych wątrobowców plechowatych i in. Cennym składnikiem omawianych fitocenoz jest także liczydło górskie *Streptopus amplexifolius*. Nisze źródliskowe nadają temu fragmentowi obszaru charakter naturalnego krajobrazu roślinnego. Zdegenerowana postać łągu zajmuje małą powierzchnię w stosunku do postaci typowej wyróżnia się ona silną fruticetyzacją. Rozwijające się masowo jeżyny *Rubus* sp. div. znacznie ograniczają rozwój runa typowo łąkowego i poważnie zubożają skład gatunkowy fitocenozy oraz zmieniają jej strukturę. W północno-zachodniej części, w szerokiej i wypłyconej dolince z licznymi zastoiskami i zabagnieniami wytworzyło się zbiorowisko o cechach łągu jesionowo-olszowego jednak z dużym udziałem gatunków olsowych takich jak np.: ostrożeń warzywny *Cirsium oleraceum*, kniec błotna *Caltha palustris*, psianka słodkogórz *Solanum dulcamara*, karbienieć pospolity *Lycopus europaeus*.

Powierzchnia – 1,39 ha

Reprezentatywność C – znacząca. Ocenę wyznaczono w oparciu o dane fitosocjologiczne zebrane podczas badań terenowych. Uznano, że siedlisko *91E0 na badanym terenie jest zubożone pod względem florystyczno-ekologicznym, lecz oparte na charakterystycznej kombinacji gatunków dla tego typu fitocenozy. Powierzchnia względna C. Powierzchnia siedliska w obszarze znajduje się w przedziale poniżej – 2% powierzchni siedliska w kraju.

Ocena stanu zachowania B – dobry. Siedlisko występuje wzdłuż cieków znajdujących się w obszarze. Stan siedliska w obszarze należy uznać za dobry, płaty siedliska objęte są ochroną rezerwatową i nie jest w nich prowadzona gospodarka leśna.

Ocena ogólna C – znacząca. Wypadkowa ocen stopnia zachowania struktury i funkcji oraz perspektyw ochrony stanowi ogólną ocenę stanu zachowania siedliska w obszarze.

Jakość danych M – dane o przeciętnej jakości. Obszar położony na gruntach Lasów Państwowych, siedliska leśne sklasyfikowane. Z obszaru pochodzą publikacje naukowe dotyczące rezerwatu przyrody „Jasień” (materiały o charakterze archiwalnym). Dla rezerwatu przyrody „Jasień”, pokrywającego się granicami z obszarem Natura 2000, w roku 2011 sporządzono dokumentację na potrzeby ustanowienia planu ochrony jednak badania były ukierunkowane na zbiorowiska fitosocjologiczne rezerwatu a nie siedliska przyrodnicze w rozumieniu przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000. W ramach Monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz monitoring realizacji działań ochronnych na terenie obszarów Natura 2000 Cisy w Jasieniu PLH100018 w 2017 roku zostały wykonane badania terenowe tylko w wyznaczonych transektach.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)

Grąd subkontynentalny jest zespołem, który w obszarze zajmuje zdecydowanie największą powierzchnię.

Jego zróżnicowanie lokalnosiedliskowe wyraża się występowaniem dwu podzespołów: grądu typowego Tilio-Carpinetum typicum i grądu niskiego Tilio-Carpinetum stachyetosum sylvaticae.

Największą powierzchnię zajmuje zbiorowisko grądu niskiego, które cechuje się nietypową dla grądu strukturą przestrzenną oraz heterogennym i mozaikowym runem z udziałem gatunków olsowych, a także łąkowych. Znamienny jest również udział cisa *Taxus baccata* we wszystkich warstwach fitocenozy, łącznie z niższą warstwą drzewostanu. Drzewostan osiąga średnie zwarcie, gatunkiem dominującym jest olsza czarna *Alnus glutinosa*. Znaczny udział w powierzchni siedliska ma postać zdegenerowana grądu typowego. W podzespole typowym skład drzewostanu także odbiega od typowo wykształconych grądów w Polsce środkowej. Tworzą go: dąb szypułkowy *Quercus robur*, osika *Populus tremula*, świerk pospolity *Picea abies*, sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, jawor *Acer pseudoplatanus*. W niższej warstwie drzewostanu i w podszyciu domieszkę stanowi cis *Taxus baccata*. Sporadycznie występuje lipa drobnolistna *Tilia cordata*. Runo o mozaikowej strukturze jest bujne i wielogatunkowe – w grądzie niskim z udziałem gatunków olsowych. W niektórych fragmentach w runie występują masowo jeżyny *Rubus* sp. div. W postaci zdegenerowanej runo ma zubożony skład gatunkowy i zmienioną strukturę. W niektórych płatach zwiększony udział mają gatunki acydofilne np. borówka czarna *Vaccinium myrtillus*.

Powierzchnia – 15,35 ha

Reprezentatywność D – nieznacząca. Ocenę wyznaczono ze względu na uproszczony skład gatunkowy oraz brak typowej struktury przestrzennej siedliska.

Jakość danych M – dane o przeciętnej jakości. Obszar położony na gruntach Lasów Państwowych, siedliska leśne sklasyfikowane. Z obszaru pochodzą publikacje naukowe dotyczące rezerwatu przyrody „Jasień” (materiały o charakterze archiwalnym). Dla rezerwatu przyrody „Jasień”, pokrywającego się granicami z obszarem Natura 2000, w roku 2011 sporządzono dokumentację na potrzeby ustanowienia planu ochrony jednak badania były ukierunkowane na zbiorowiska fitytosocjologiczne rezerwatu a nie siedliska przyrodnicze w rozumieniu przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000.

Dactylorhiza fuchsii

Gatunek podlega ochronie ścisłej. W aktualnej krajowej czerwonej liście (2016 r.) takson nie jest ujęty. Na czerwonej liście z 2006 r. miał status V – narażony na wymarcie. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia VU – narażony. Gatunek dość częsty w środkowej i północnej części obszaru. Występuje w skupieniach, po kilkanaście osobników, w grądzie niskim i łęgu jesionowo-olszowym [3]. Posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako R – rzadkie.

5189 *Huperzia selago*

Gatunek podlega ochronie częściowej. Status na krajowej czerwonej liście – NT – bliski zagrożenia. Na liście z 2006 r. takson miał status V – narażony na wymarcie, na izolowanych stanowiskach. Wymieniony w Dyrektywie Siedliskowej w załączniku V. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia VU – narażony. W obszarze pojedyncze kępy występują w grądzie niskim i łęgu jesionowo-olszowym [3]. Posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako V – bardzo rzadkie.

Lilium martagon

Gatunek podlega ochronie ścisłej. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia LR nt – o małym ryzyku zagrożenia, słabo zagrożony. W obszarze występuje tylko pojedynczo w grądzie, w miejscach prześwietlonych [3]. Posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako V – bardzo rzadkie.

Listera ovata

Gatunek podlega ochronie częściowej. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia LR lc – o małym ryzyku zagrożenia, bliskie zagrożenia. W obszarze podczas prac terenowych stwierdzony został tylko 1 okaz, w grądzie niskim [3]. Posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako V – bardzo rzadkie.

Streptopus amplexifolius

Gatunek wymieniony w Czerwonej księdze roślin województwa łódzkiego z kategorią zagrożenia VU – narażony [5]. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia LR nt – o małym ryzyku zagrożenia, słabo zagrożony. Olszyny źródłiskowe, łęgi jesionowo-olszowe i przyległe partie grądu niskiego odgrywają dużą rolę w utrzymywaniu się populacji gatunku. Spotykane są pojedyncze okazy [3]. Posiadane dane nie pozwalają na dokonanie szacunkowej oceny wielkości populacji, kategorię liczebności określono jako V – bardzo rzadkie.

Taxus baccata

Gatunek podlega ochronie częściowej. W skali Polski środkowej [1] ma kategorię zagrożenia LR cd – o małym ryzyku zagrożenia, zależne od ochrony. Gatunek wymieniony w Czerwonej księdze roślin województwa łódzkiego z kategorią zagrożenia LR – niższego ryzyka [5]. W Polsce przebiega wschodnia granica zasięgu. Jedno z nielicznych stanowisk w województwie łódzkim obejmujące dużą naturalną populację, będącą przedmiotem ochrony rezerwatu przyrody „Jasień”. Cis występuje nierównomiernie na całej powierzchni obszaru. Większe jego skupienia znajdują się w północnej części. Występuje w domieszcze w łęgu jesionowo-olszowym, grądzie i pojedynczo w borze mieszanym wilgotnym. Cis występuje miejscami gromadnie (do kilkunastu okazów w jednym skupieniu), jak również pojedynczo. Okazy posiadają dwie formy – rzadko spotykaną drzewiastą oraz pospolitą – krzewiastą [3]. Szacuje się, iż w obszarze występuje ok. 2000 osobników cisa [2].

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	J02		b
M	J03.01		i
M	I02		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie

kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1 Jakubowska-Gabara J., Kucharski L. 1999. Ginące i zagrożone gatunki flory naczyniowej zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych Polski Środkowej. *Fragm. Flor. Geobot. Ser. Polonica* 6: 55-74.2 Kiedrzyński M. 2008. Raport Cisy w Jasieniu. Wojewódzki Zespół Specjalistyczny w Łodzi.3 Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, „Hektor” Grzegorz Rączka. 2011. Dokumentacja planu ochrony rezerwatu przyrody "Jasień".4 Zielony R., Kliczkowska A., 2012, Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski 2010, Centrum Informacyjne Lasów Państwowych, Warszawa.5 Olaczek R. (red.) 2012. Czerwona księga roślin województwa łódzkiego. Zagrożone rośliny naczyniowe. Zagrożone zbiorowiska roślinne. Ogród Botaniczny w Łodzi, Uniwersytet Łódzki. Łódź. ss. 296.6 Ruszczyńska J. Świączkowska J. 2017. Monitoring stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji działań ochronnych na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim, Część II - Cisy w Jasieniu PLH100018. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie7 Richling A., Solon J., Macias A., Balon J., Borzyszkowski J., Kistowski M. i in. 2021 Regionalna geografia fizyczna Polski, Poznań

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	100.0				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Jasień	*	100.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Łodzi
Adres:	Polska Traugutta 25 90-113 Łódź
Adres e-mail:	sekretariat@lodz.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Nr 38/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jasień” (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 3528) Link: http://bip.lodz.rdos.gov.pl
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH100018

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych

(opcjonalnie)

--